

Tajemniczy obraz da Vinci

Autor tekstu: **Zenon Kuczera**

„Ostatnia Wieczerza”

„Ostatnia Wieczerza” Leonardo da Vinci jest jednym z najslawniejszych obrazów świata. Malowidło znajduje się na ścianie refektarza klasztoru przy kościele Santa Maria della Grazie w Mediolanie.

Kościół i klasztor zostały wzniesione w stylu gotyckim w XV wieku według projektu Solarii. W czasach panowania Lodovica Sforzy był przebudowany przez Bramantego, który zaprojektował między innymi kopułę kościoła. Obraz zawdzięcza swoją sławę między innymi tragicznym losom, które prześladowały go od początku istnienia. Leonardo da Vinci malował go na niedostatecznie wyschniętej ścianie, używając w dodatku farb olejnych, co spowodowało, że już po pięciu latach obraz zaczął znikać. Kwaterujący tu dwieście lat później żołnierze napoleońscy używali ściany z malowidłem jako tarczy strzelniczej, potem zaś brutalnie wykuto w ścianie otwór drzwiowy, wreszcie w czasie drugiej wojny światowej bomba zniszczyła budynek, na szczęście nie uszkadzając ściany.

Leonardo malował „Ostatnią wieczerzę” w latach od 1494 do 1498. Artysta przedstawił moment, w którym Chrystus oznajmia swym uczniom, że jeden z nich go wyda. Oczywiście chodziło o Judasza. Malując obraz Leonardo przez dwa lata szukał na ulicach Mediolanu modeli twarzy do postaci apostołów. Wreszcie — kiedy dzieło było prawie gotowe — pozostała nie namalowana jeszcze twarz Judasza, na co zaczęli narzekać mnisi z pobliskiego klasztoru. Leonardo odparł szybko ich ataki odpowiadając, że nie może dokończyć dzieła, ponieważ bez skutku szuka tak złej twarzy i jeśli jej nie znajdzie, to posłuży się twarzą ich przeora. Na koniec Leonardo da Vinci namalował na obrazie dwie podobne postacie: Jezusa i Tomasza. Tę zagadkową decyzję podjął pod wpływem historii, która mówi, że Jezus miał brata bliźniaka. Jezus miał co najmniej dwie siostry i czterech braci: Józefa, Szymona, Jacka (Jakuba) i Judasza. Nie ma wśród nich Tomasza wymienianego przez czterech ewangelistów, który tradycji chrześcijańskiej przynosi wielki ambaras. Tomasz niewątpliwie nie jest imieniem, lecz przydomkiem i po hebrajsku znaczy „bliźniak”. Sprawa komplikuje się, jeżeli dodać, że w pewnych przekładach Ewangelii Jana Tomasz jest opisany jako „Tomasz Bliźniak”. Prowadzi to do kolejnego nieporozumienia, ponieważ Bliźniak znaczy „bliźniak”, czyli w kontekście biblijnym „Bliźniak Bliźniak”. W nowszych przekładach spotykamy zapis: „Tomasz, nazywany Bliźniakiem”.

Kim był więc „tomasz”? Wyjaśnienie znajdziemy w apokryficznej Ewangelii Tomasza, napisanej prawdopodobnie pod koniec I wieku. Tomasz jest tam przedstawiony jako „Judasz Tomasz”, co możemy przetłumaczyć jako Judasz Bliźniak. W innym dokumencie, Aktach Tomasza, problem bardziej się precyzuje. Jest tam opisane takie zdarzenie: Pewnego razu Jezus ukazał się młodemu człowiekowi, który uznał, że „zobaczył apostoła Judasza Tomasza”. Na co Jezus powiedział: „Nie jestem Judaszem, który jest bliźniakiem, tylko jestem jego bratem”. Na „Ostatniej Wieczerzy” widoczne są dwie podobne postacie: Jezusa siedzącego w centrum i Judasza (druga osoba od prawej strony obrazu). Temat Jezusowego bliźniaka był przedstawiony w kilku dziełach Leonardo da Vinci oraz był podejmowany przez francuskiego malarza Nikolas Poussin i współczesnego powieściopisarza Michela Tournier. Ponadto w arcydziele kościoła we francuskiej miejscowości Rennes-le-Château były proboszcz Bérenger Saunire zamówił dekorację, która po obu stronach ołtarza głównego przedstawia Marię i Józefa: każde z nich trzyma na rękach maleńkiego Jezusa.

Podobna tematyka na: [Da Vinci's The Last Supper. Virtual Tour of Santa Maria Delle Grazie](#)

Zobacz także te strony:

[Kod Da Vinci: bezwartościowa, antychrześcijańska szmira?](#)

[Sekta Jezusa - spekulatywnie](#)

[Maria Magdalena i jej rola](#)

[Zenon Kuczera](#)

Publicysta, Kanada

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 21-05-2002 Ostatnia zmiana: 27-05-2006)

[Oryginał.](#) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,356>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl